

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Savska cesta 62, Zagreb

Poslovni broj: 15 PŽ-4303/2022-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca doc. dr. sc. Jelene Čuveljak, predsjednice vijeća, Maria Vukelića, suca izvjestitelja i Lenke Ćorić, članice vijeća, u pravnoj stvari 1. tužitelja IVANA ZECA, OIB 71847116734, Dugopolje, Divojevići, Put Brdaka 11 i 2. tužitelja ANKE ZEC, OIB 46924133151, Trogir, Put Dragulina 62 B, koje zastupa punomoćnik Zoran Skelin, odvjetnik u Trogiru, Lucićeva 2, protiv tuženika IMMOBILIARE DEL SOLE d.o.o. u stečaju, OIB 98199414826, Split, Rooseweltova 47, kojeg zastupa punomoćnik Marko Udiljak, odvjetnik u Splitu, Trg hrvatske bratske zajednice 3A, radi utvrđenja osporenih tražbina, odlučujući o žalbi prvotuzitelja i drugotuzitelja protiv presude Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-360/2021-27 od 10. kolovoza 2022., u sjednici vijeća održanoj 12. srpnja 2023.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se žalba prvotuzitelja i drugotuzitelja kao neosnovana i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Splitu poslovni broj P-360/2021-27 od 10. kolovoza 2022.

II. Odbija se zahtjev tuženika da mu tužitelji naknade trošak odgovora na žalbu u iznosu od 1.256,69 EUR / 9.468,50 kn.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom prvostupanjski sud je u ovoj pravnoj stvari odlučio:

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi: 1.) Utvrđuje se da tražbina 1. tužitelja prema tuženiku iznosi 473.427,36 kn uvećano za zakonske zatezne kamate koje na iznos od 247.049,81 kn teku od dana 20. studenoga 2020. do isplate, a na iznos od 226.377,55 kn teku od 31. kolovoza 2019. pa do 19. studenoga 2020. 2.) Utvrđuje se da tražbina 2. tužitelja prema tuženiku iznosi 473.427,36 kn uvećano za zakonske zatezne kamate koje na iznos od 247.049,81 kn teku od dana 20. studenoga 2020. do isplate, a na iznos od 226.377,55 kn teku od 31. kolovoza 2019. pa do 19. studenoga 2020.

II. Nalaže se 1. tužitelju Ivanu Zecu i 2. tužitelju Anki Zec da tuženiku IMMOBILIARE DEL SOLE d.o.o. u stečaju na jednake dijelove naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 18.936,00 kn. Odbija se zahtjev tuženika

IMMOBILIARE DEL SOLE d.o.o. da mu 1. tužitelj Ivan Zec i 2. tužitelj Anka Zec naknade troškove parničnog postupka u iznosu od 9.468,00 kn.

2. Protiv navedene presude prvotuzitelj i drugotuzitelj su podnijeli žalbu osporavajući je u cijelosti iz svih zakonom predviđenih razloga.

Slijedom navedenog predlažu preinačiti, podredno ukinuti pobijanu presudu i predmet vratiti prvostupanjskom sudu na ponovno odlučivanje uz naknadu troška žalbe.

Žalbenim navodima tužitelji u biti ponavljaju navode istaknute tijekom prvostupanjskog postupka, a u vezi kojih je prvostupanjski sud dao jasne i valjane razloge i pravilnom primjenom materijalnog prava utvrdio da je tužbeni zahtjev nije osnovan.

3. Žalba je dostavljena tuženiku na odgovor koji osporava sve navode iznesene u žalbi kao činjenično i pravno neutemeljene. Predlaže žalbu odbiti uz naknadu troškova uz naknadu troška odgovora na žalbu u iznosu od 9.468,50 kn.

4. Žalba nije osnovana.

5. Ispitavši pobijanu presudu na temelju odredbe čl. 365. st. 1. i 2. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 148/11-pročišćeni tekst, 25/13, 89/14 i 70/19 i 80/22; dalje: ZPP) u granicama žalbenih razloga pazeći po službenoj dužnosti na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava, ovaj sud nalazi da je prvostupanjski sud donio pravilnu i na zakonu osnovanu odluku.

6. U postupku koji je prethodio donošenju pobijane presude nema bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, a nije ni počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a koju tuženik ističe u žalbi. Presuda nema nedostatke zbog kojih se ne bi mogla ispitati te sadrži jasne i valjane razloge o odlučnim činjenicama koji nisu proturječni sadržaju isprava u spisu.

7. Tužitelji su rješenjem suda upućeni pokrenuti parnicu protiv tuženika kao stečajnog dužnika, nakon što im je stečajni upravitelj tuženika u stečajnom postupku koji se vodi nad tuženikom osporio prijavljene tražbine. Ističu da je tražbina svakog od tužitelja nastala na temelju ugovora o kupoprodaji nekretnina (zemljište opisano u pobijanoj presudi, dalje u tekstu: Ugovor) za cijenu od 340.400,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan isplate koji su tužitelji kao prodavatelji nekretnine sklopili s tuženikom kao kupcem te na temelju sporazuma koji su stranke sklopile 13. prosinca 2018. i obračunu kamata. Tužitelji su u stečajnom postupku koji se nad tuženikom vodi prijavili tražbine kao stečajni vjerovnici drugog višeg isplatnog reda, svaki od tužitelja u iznosu od 1.184.549,54 kn.

8. Tuženik je nedvojbeno prethodno već platio tužiteljima 170.200,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti kupoprodajne cijene. Tuženik je u tijeku ovog postupka sklopio s tužiteljima sudsku nagodbu i priznao im tražbinu u iznosu od 180.000,00

EUR u kunskoj protuvrijednosti uvećano za zatezne kamate, ukupno 1.422.244,36 kn, a stranke su odredile da svaka od stranaka snosi svoje troškove nastale do dana zaključenja sudske nagodbe.

9. Nije bilo spora među strankama o tome da je tuženik, prilikom sklapanja predugovora o kupoprodaji nekretnine platio 17.250,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti te da je, prilikom sklapanja ugovora platio još 17.250,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti a naknadno još 135.700,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti.

Za preostali dio obveze plaćanja cijene u iznosu od 170.200,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti tuženik je kao prodavatelj tužiteljima kao kupcima trebao predati u vlasništvo i posjed određene stambene jedinice stanove za unaprijed utvrđenu kupoprodajnu cijenu u iznosu od 1.500,00 EUR/m² i to dva stana površine 136 m².

10. Sporno je među strankama je li obveza tuženika na temelju ugovora o kupoprodaji nekretnine jedna ili više činidaba, odnosno je li postojalo ovlaštenje tužitelja da umjesto plaćanja kupoprodajne cijene, zahtijevaju od tuženika predaju stanova, pa s tim u vezi postoji li, uslijed nastupanja posljedica otvaranja stečajnog postupka, tražbina tužitelja prema tuženicima u visini vrijednosti dva stana koja su bila opisana i navedena u ugovoru.

11. Suprotno žalbenim navodima, pravilno zaključuje prvostupanjski sud da su stranke u točki 3.5. ugovora o kupoprodaji nekretnine (zemljišta) sklopile predugovor o kupoprodaji buduće stvari, posebnih dijelova u zgradi koja je trebala biti izgrađena na zemljištu koje su tužitelji prodali tuženiku. Stranke su odredile predmet i cijenu kao bitne sastojke budućeg ugovora.

Prema mišljenju prvostupanjskog suda, a koje dijeli i ovaj žalbeni sud, te suprotno žalbenim navodima, temeljem predugovora obveze su stranaka sklopiti kupoprodajni ugovor za stanove. Posljedično tome su obveze tužitelja kao kupaca, plaćanje ugovorene cijene, a tuženika kao prodavatelja predati im u vlasništvo dva stana za unaprijed utvrđenu cijenu od 1500 EUR za m². Prijebojem tih tražbina, prestala bi tuženikova obveza plaćanja preostalog dijela cijene zemljišta. Stoga, suprotno žalbenim navodima, obveza tuženika iz ugovora o kupoprodaji nekretnine nije alternativna niti fakultativna.

12. Za napomenuti je da su stranke nakon sklapanja ugovora o kupoprodaji nekretnine (13. prosinca 2018)., sklopile sporazum (dalje u tekstu: Sporazum) da će zaključiti (sklopiti) aneks kupoprodajnom ugovoru i da će u tom aneksu u bitnome utvrditi da će tuženik izvijestiti tužitelje:

- da li će na ime svoje obveze iz ugovora o kupoprodaji isplatiti iznos od 180.000,00 EUR

- ili će na ime svoje obveze iz ugovora predati dva apartmana koja su bila i opisana i navedena uz priložene tlocrte u ugovoru.

Nadalje, za istaći je kako nije sporno da taj aneks nije sklopljen u ugovorenom roku pa nisu od značaja ni žalbeni razlozi da je to bilo zbog boravka zastupnika po zakonu tuženika u inozemstvu. Također nije sporno da tuženik nije izvijestio tužitelje na koji način će ispuniti svoju obvezu iz Sporazuma.

13. Međutim, prema mišljenju ovog žalbenog suda, iz stanja spisa proizlazi da je sklapanjem sudske nagodbe tuženik izabrao plaćanje svoje obveze iz ugovora o kupoprodaji zemljišta, a s time su se prihvaćanjem nagodbe očito i tužitelji suglasili. Pored toga, obzirom da je nad tuženikom otvoren stečajni postupak tuženik više nije u mogućnosti izvršiti predaju u vlasništvo tužiteljima dva stana, pa bi takva činidba bila nemoguća.

14. Nije osnovan žalbeni navod da taj sporazum predstavlja sporazum, dogovor i volju stranaka o isplati ostatka kupoprodajne cijene prema ugovoru o kupoprodaji zemljišta te ne predstavlja predugovor niti su stranke tim sporazumom ugovorile obvezu sklapanja bilo kakvog glavnog ugovora.

15. Suprotno tim žalbenim navodima, pravilno ističe prvostupanjski sud da prema čl. 268. st. 1. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, i 156/22, dalje: ZOO) predugovor je ugovor kojim se preuzima obveza da se kasnije sklopi drugi, glavni ugovor. Sklapanjem predugovora ne nastaju prava i obveze iz ugovora kojeg su stranke namjeravale zaključiti, već samo obveza na sklapanje ugovora. Jedina činidba predugovora je obveza da se sklopi drugi, glavni ugovor, odnosno u konkretnom slučaju aneks ugovora o kupoprodaji nekretnine od 1. lipnja 2015. pa sporazumom nije ugovorena alternativna obveza tuženika.

16. Nakon sklopljene sudske nagode tužitelji su smanjili tužbeni zahtjev i tražili da sud utvrdi tražbinu za svakog tužitelja prema tuženiku u iznosu od 226.377,55 kn sa zateznim kamatama i 7.500,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti sa zateznim kamatama. Tuženik izričito protivio takvom djelomičnom povlačenju tužbe.

Nije osnovan žalbeni navod da se tuženik nije mogao protiviti djelomičnom povlačenju tužbe. Pravilno obrazlaže prvostupanjski sud da je za smanjenje tužbenog zahtjeva (iako nije preinaka tužbe), ako je do smanjenja tužbenog zahtjeva došlo nakon što se tuženik upustio u raspravljanje o glavnoj stvari, potreban pristanak tuženika. Takvo pravno shvaćanje zauzeo je i Vrhovni sud Republike Hrvatske na trećoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (3/21) održane 26. travnja 2021.

17. Cijeneći naprijed izloženo, ovaj žalbeni sud smatra da su žalbeni navodi pravno i činjenično neutemeljeni. Iz obrazloženja pobijane presude vidljivo je da je prvostupanjski sud argumentirano i detaljno naveo i obrazložio koje je činjenice utvrđivao, zašto i kako ih je utvrdio, koje je dokaze izvodio i zašto te kako ih je ocijenio, koje je odredbe materijalnog prava primijenio odlučujući o zahtjevima stranaka, a izjasnio se i o stavovima stranaka o pravnoj osnovi spora. Ova utvrđenja i ocjene prihvaća i ovaj žalbeni sud. Razlozi navedeni u obrazloženju prvostupanjske presude ne ostavljaju dvojbu o tome na temelju kojih dokaza i sudačkih uvjerenja te kojih materijalno-pravnih odredaba je tužbeni zahtjev odbijen.

18. Stoga imajući u vidu sve naprijed izneseno, ovaj žalbeni sud zaključuje da razlozima svoje žalbe, žalitelji nisu doveli u sumnju pravilnost pobijane odluke.

19. Odluka o troškovima postupka je pravilna i zakonita. Pobijajući odluku o troškovima postupka žalitelji nisu ukazali određeno na razloge nepravilnosti te odluke. Odluka prvostupanjskog suda o parničnom trošku je pravilna, obrazložena i u skladu s odredbama čl. 154. st. 1. i čl. 155. ZPP-a („Narodne novine“ broj 118/18) uz primjenu Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/2015, 37/22, 126/22).

20. Stoga je žalbu valjalo odbiti kao neosnovanu i potvrditi pobijanu prvostupanjsku presudu na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a.

21. Odbijen je zahtjev za trošak odgovora na žalbu, jer ta postupovna radnja nije bila potrebna za vođenje ove parnice (čl. 166. st. 1. u vezi s čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a).

Zagreb, 12. srpnja 2023.

Predsjednica vijeća
doc. dr. sc. Jelena Čuveljak

Broj zapisa: **9-3085a-6a416**

Kontrolni broj: **0ba5b-b2685-bc36b**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Jelena Čuveljak, O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki trgovački sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.